

HORIZONTALOIDEN

#1/1995

1. aargang

REDAKSJON: Bjørn Balle, Lars Hagen & Bjørnar Bø (Adresse - se returadresselappen !)

K3's sikkerhet druknet i flommen!

Se side 2.

Hvordan man skal komme seg på K3 turer

K3 er en liten klatreklubb, dog større en Drammen Klatreklubb, og vi ønsker større deltagelse på våre turer. Vi tror faktisk at mange av medlemmene kunne tenke seg å være med, men når de ikke vet om turen blir avviklet eller om hvem de skal kontakte så er det lett å finne på noe annet å gjøre. SÅ DERFOR KOMMER DET HER EN BESKRIVELSE OM HVORDAN MAN SKAL GÅ FREM!!!

- 1) Les i denne blekka om turen er anmeldt, her er turlleder utpekt!
 - 2) Man kan lese i tursjefens kalender (den har du liggende), muntlig kontakt med tursjef, og 'luften' ideen om å reise på tur på en av våre klatretirsdager i Håvet.
 - 3) Når så en turlleder er utpekt, ring han/hun og meld deg på. Turlleder's oppgave er å samordne kjøring, motivere, planlegge, sosialisere, 'peptalkere', aktivisere (pasifisere?) og avtale tid og sted.
- BBA

Den ikke offisielle, offisielle K3 historie!

Klatring har lenge vært en kjent og kjær aktivitet i Kongsberg. Det har vært miljø tilknyttet turistforeningen og hjelpekorpsset i byen, samt en mengde uorganisert aktivitet - som for en stor del har konsentrert seg om gruvene. Da undertegnede ankom byen i 1991 var det stortsett bare den uorganiserte delen som gjensto.

Igjenom hjelpekorpsset fikk jeg inngått en låneavtale med Kongsberg gymnas som hadde bygd sin egen buldrevveg. Rykte om dette spredde seg raskt, slik at vi til slutt var en stor gjeng som møttes her en gang i uken.

Tanken om å starte klatreklubb var da ikke så fjern. Noen av oss gikk sammen og spleiset på en kr. 500,- annonse i LP. Riktig lækker ble den - prydet av forsideklatreren på "Norsk Fjellsport"

*"Interessert i KLATRING
Onsdag 3 2 kl. 20.00 møtes vi på
Røde Kors-huset
Vi ønsker å få kontakt med alle
klatre interesserte i Kongsberg-
området.
Vel mott."*

Selv om annonsen ikke dominerte side 25 i LP den dagen, var vi riktig godt fornøyd med den - og mer fornøyd ble vi da ca. 20 mennesker møtte opp.

Et interim styre ble valgt, bestående av: Bjørnar Bø, Bjørn-Andreas Hugaas, Tage Andersen, Ivar Flage, Monika Haugen, Arild Arnesen og Torill Christensen.

Hektisk møtevirksomhet fulgte, dekning i lokalradioen og helside i LP:
"Klatrefolket får sin egen klubb",
sto det å lese med store bokstaver.

Stiftelsesmøte ble avholdt 31.03.1993, i P.K. bygget hvor navn og vedtekter ble vedtatt.

§ 1 i våre vedtekter lyder:
Klubbens navn er K3 Kongsberg Klatreklubb. Klubbens formål er å fremme klatring på en sikkerhets- og miljømessig forsvarlig måte. Videre å ivareta medlemmenes interesser, samt å ha det morsomt. Klubben er selveiende og frittstående med utelukkende

personlige medlemmer, med unntak av støttemedlemmer.

Det ble enstemmig vedtatt medlemskap i NIF (Norges Idretts Forbund).

Interim styret ble formelt valgt uten noen stor diskusjon, medlemskontigenten derimot skapte mere uro. Forslag om egen studentkontigent på kr 75,- uten bladet Norklatt (Norsk Klatring). Besparelsene på kr. 25,- ble selvfølgelig i debattens hete målt opp imot prisen på en halvliter, noe som til slutt førte til at forslaget ble nedstemt med 23 mot 3 stemmer!

Tirsdager ble valgt som "fast klatredag". Oppmøte i Håvet.

Allerede i april var medlemmene så utstyrs hungrige at det ble arrangert klubbkveld med demonstrasjon av utstyr på restaurant Birger. K3 kjøpte inn to sett av sele, hjelm og taubremser - tau fulgte noe senere. Nå var det mulig for nye medlemmer å bli kjent med klatring, før man måtte gå til anskaffelse av eget utstyr.

Klatring var nå plutselig på banen igjen i Kongsberg, og allerede 29 april leste vi følgende i LP: "Stopp for all gruveklatring" Norsk Bergverksmuseet hadde da fått leie gruvene av staten. "Sa lenge det juridiske ansvaret ved eventuelle ulykker ikke er klarlagt, og det ikke er utarbeidet regelverk som regulerer ferdselen i gruvene, er det innført generelt forbud mot all ferdsel i gruvene" - siden har vi ikke hørt mer om den saken. Dette rammet ikke K3 da vi ikke hadde tatt i bruk gruvene som klatrefelt.

Føreren for Håvet av Sveinung og Bjørnulf ble redigert - gamle navn ble tatt i bruk igjen, samt en påminning om å ikke klatre i selve monumentet. Dette skulle senere vise seg gunstig, med hensyn til goodwill fra byens kulturdirektør!

For 17 september slo LP ut i full blomst og forkynte: "Klatring i Kronene stoppes."

Etter rask brevveksling og møte med kulturdirektøren dro vi på befaring i Håvet, det var ingen liten delegasjon som møtte: Rydningen, Helleberg fra Kommunen, Sælebakke fra Bergverksmuseet, Ivar og undertegnede fra K3.

... "Klatring tillatt ved kronene" var overskriften et par dager senere. Greie retningslinjer for bruk av området var vi blitt enige om. Vi ble til og med pålagt å plassere borrebolter til toptauklatring!!

Økonomisk støtte fikk vi også den første tiden, både fra kommunen og Gamlegrendåsen Vel!

Planer om egen klatrevegg var og er en gjenganger. Allerede på stiftelsesmøte ble det satt ned en vegg komite bestående av Heidi Sørlø og Arild Arnesen. Et slikt prosjekt er både tidkrevende og kostnadskrevende særlig når vi baserer oss på tippemidler. I mellomtiden har K3 bygd opp en innendørs buldrevegg på Vestsiden skole.

Men vi har fremdeles stor tro på at en skikkelig vegg en gang i fremtiden vil stå ferdig i Kongsberg.

Får avslutte for denne gang selv om hendelser er glemt - de to siste styrene ikke er nevnt - men husk: I dag er historie i morgen, nye kapitler vil følge, (hvis noen tar seg tid til å skrive dem).

BBØ

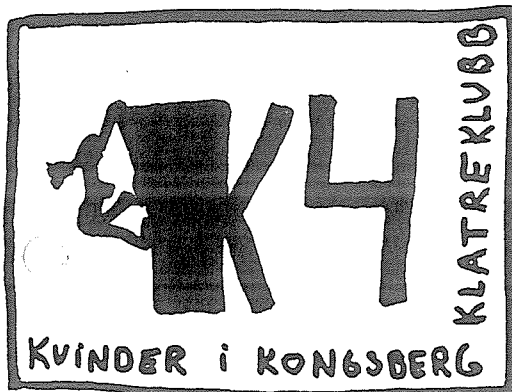
K3 sikkerhet.

Utgår i dette nummer grunnet flom!

Red

MIDTSIDEN

K4-Kvinner i Kongsberg Klatre Klubb er stiftet etter et sterkt behov for å få kvinnene i Kongsberg Klatre Klubb opp i veggene og inn i klubbstyret. Det er uheort at at det kun er 1 kvinne styret. Og hvor er de 20 kvinnelige medlemmene som har betalt medlemskontingenten i 1995? Dere er iallefall ikke i Håvet!

Vi er et par medlemmer som er bekymret og undrende til at så få av de kvinnelige medlemmene er aktive i klubb sammenheng. Vi håper at vi med K4 og vår egen "midtside" i Horizontaloiden kan nå og lokke noen av dere med på en mer aktiv deltagelse ute på veggene og i styre og stell

Er det noen av dere som ønsker å være med å jobbe for å fremme kvinnes plass i klubben ta kontakt med de undertegnede

Jente-tur

Vi synes at jentene i K3 bør bli mer aktive og komme seg mer ut på tur. Det kan vi klare uten hjelp fra gutta, da blir vi også "tvunget" til å lede litt mer. Og det trenger vel de fleste trening i!? Derfor planlegges det en "jente-tur" **tirsdag 4. juli**. Vi reiser fra kongsberg klokka **15.00**, kjøring koordineres via Heidi. Turen går til **Vardåsen**: sva, 2-3 taulengder, lett å sikre, kvelds-sol, flere ruter på 4/4+, kort anmarsj, ca 1 times kjøring. Ser værmeldingen dårlig ut drar vi til Osio og klatrer inne. Utstyr: personlig utstyr (NB: hjelm), klubben har to sett til utlån. Klatresko er en fordel. Ta med sikringmidler og tau hvis du har. Vanskelighetsgraden passer alle, og vil du ikke lede kan vi henge opp topptau

I løpet av vinteren hadde vi to "uoffisielle" jente-turer. Det foregikk på den måten at vi fylte opp en bil og reiste for å klatre på innendørs-vegger i Rjukan (bratt!) og på Skøyen (nydelig!). Dette var svært vellykket, ikke minst mat-orgiene på hjemturen. Men vi vil gjerne ha med flere, og oppfordrer derfor alle kvinnelige medlemmer (særlig de vi ikke ser så ofte på treninger/turer) til å bli med.

Påmelding til Heidi Sørli, telefon 32732088(p) eller 32737231(jobb) innen mandag 3. juli.

Miljøkvelder

Som et miljøskapende tiltak for kvindene i K3 ønsker vi å arrangere seriøse sammenkomster med jevne mellomrom. Disse kveldene skal inneholde det vi selv ønsker. Som eksempler kan nevnes:

- Drikking av fransk vin (fra klatredistrikter)
- Skryte av egne bragder.
- Vise bilder fra våre fantastiske turer (også Håvet).
- Prøving av silkeundertøy.

Nå høres kanskje dette noe useriøst ut, og det er helt korrekt. Men la dere ikke skremme, vi blir også gjerne med på en kveld med tema Platon Første møte blir avholdt **6. september i Veungdalsveien 68**. Interesserte bør melde seg på i tide til Heidi.

Litt historie

Når vi leser historier fra klatringens spede barndom ser vi ikke så mye til kvinnene. Dette er vel ikke så rart siden datidens kvinnesyn og krav til anstendig antrekk satte store begrensninger for hva kvinner kunne foreta seg. Vi kan jo prøve å tenke oss hvordan det ville være å klatre i sidt skjørt og krinoline! Da kvinnene endelig kom på banen var de til gjengjeld svært aktive. Det startet med fotturer Katarina Kølle vandret i årene 1836-58

gjennom det sydlige Norge til Stockholm, videre via København og helt til Italia. Det må ha vært litt av en tur! Etterhvert ble det vanlig for damer å dra på fottur i fjellet, men de burde helst ha mannlig følge!

Den første som var aktiv som klatrer var Therese Berthau (1861-1936) "lærerinde og tindebestigerske". Hun var aktiv i fjellet fra 1884 til 1910 og gjorde utrolig mange krevende bestigninger. Det hele startet med en fottur i Jotunheimen i 1884. Neste år var hun tilbake igjen, men syntes ikke det å vandre nede i dalene var nok. Da fikk hun være med J.M. Beaumont på Uranostind og ble bitt av basillen. Samme året ble det turer på Galdhøpiggen, Store Knutsholstind og Svartdalspiggen. De følgende årene besteg hun minst 30 fjelltopper og gikk mange lange turer på Jostedalsbreen I 1894 var hun første kvinne på Store Skagastølstind, en tur som ble gjentatt i 1900 sammen med W.C. Slingsby, førstebestigeren. Therese ble æresmedlem av Norsk Tinde Klub i 1909, kvinner kunne først bli ordinære medlemmer i 1975!

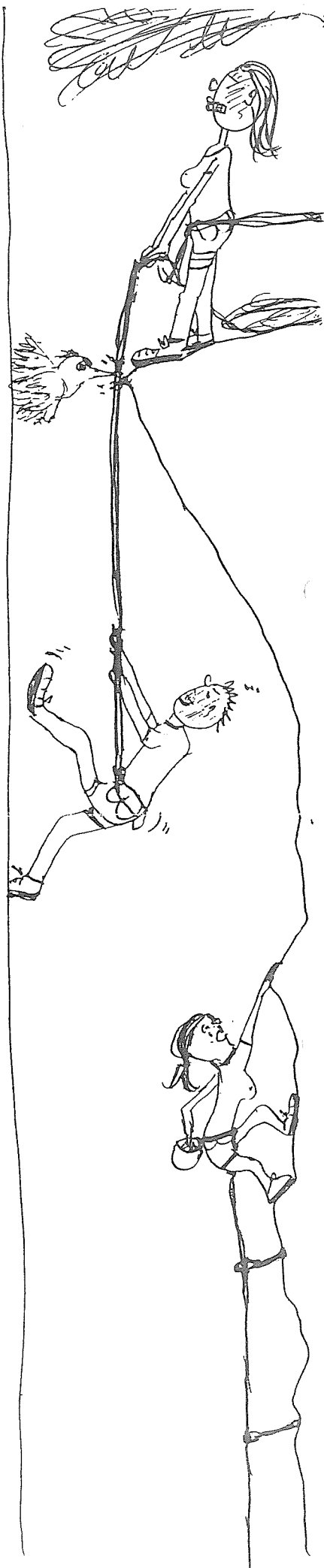
Etter at Therese Berthau sluttet å klatre var det ingen som utmerket seg i samme grad, men det første rene damelag var på Store Skagastølstind i 1912. Unni Frisak var på Romsdalshorn i 1902, med skjørtet heist opp og festet med sikkerhetsnåler!

Siden har rene damelag klatret Mount Everest, Trollveggen og mange andre krevende ruter. Det er ikke noe som tilsier at vi skal være dårligere enn gutta, og at vi alltid skal klatre som nummer to. Det er bare selvsikkerheten som mangler! Vi må bli mer sikre på oss selv og trene på ledning. På den måten blir vi mer selvstendige og kan dra på tur uten å være avhengig av menn til å "passe på

oss". Vi avslutter med et sitat fra W.C. Slingsby. " Frk Berthau did much noble work by proving that mountainclimbing is a grand sport for women as well as for men".
LA OSS DRA MER PÅ TUR, MED OG UTEN MANNFOLK !

Hilsen alle oss to

MONIKA og HEIDI

Hornaksla- samlingen den 22-26/5 95

1. dag: Ingrid Espelid.

Vi sitter på trappa på AAK-Fjellsportssenter og venter på vår turguide (Lars). Vi blir mer og mer utålmodige etter å komme igang i det fine været.

Lars og Monika (turguide nr.2) m/familie overnatter hos Lars's foreldre ca 2 mil fra AAK, mens vi ligger i telt på AAK.

Etter at Lars kom, ble det besluttet å prøve seg på en av standard rutene på Hornaksla (Ingrid Espelid, 3 taulengder, grad 5). Noe fjelltur til Romsdalshornet var uaktuelt på grunn av mye snø.

Akk - ja, halvparten av AAK's gjester må også ha funnet på det samme, fordi vi måtte stå i kø! Hvorfor skulle nå alle opp her, når de har hele Romsdalen å velge i? Omsider ble det vår tur, vi delte oss inn i to taulag og sendte det første avgårde (Lars & Heidi). Første taulengde gikk greit opp til starten på diederet som gjør ruta så kjent. Diederet's første taulengde ble så 'erobret' av Leif, med undertegnede som annen mann og bærer. Som første mann er crux'et et lite overheng i diederet, mens jeg opplevde **sekken** som crux'et. Jeg må innrømme at en del sterke verbale gloser ble tatt i bruk for å hjelpe meg og sekken opp. Endelig så var det min tur å lede igjen. Sekken ble overlevert og jeg satte igang på siste taulengde.

Denne taulengden inneholder et langt greit parti, uten behov for mange sikringer. Så kom sjokket - crux'et kom som julekvelden på kjerringa, laaangt ned til siste sirkling og ingen sikringsmuligheter der jeg sto. Men til alt hell, midt i crux'et fant jeg feste for en kile, og snipp - snapp - snute, så var jeg oppe.

Turen ned er ett kapittel for seg, over glatte sva med grus på kunne

det skremme livet av en sliten klartrær. Men som alt annet, så gikk det selvfølgelig bra.

2. dag: Vannveien.

Nå var det Monika vi ventet på. Spenningen var stor etter gårsdagens tur, og alle fire ønsket seg tilbake til Hornaksla, og turlederen var lett til å overtale. Etter å ha 'rålest' i AAK's klatrefører, fant vi *Vannveien* - 4 til 5 i grad og 5-6 taulengder med mulighet for å avbryte halvvegs. Ved innsteget ble vi delt i to taulag, Leif & Heidi og Monika & meg. På grunn av snø, så måtte innsteget flyttes over til ett svaparti (5+?). Etter en travers på svaet, kom jeg bort i et stort dieder med plass til hele kroppen. Kile ble satt inn før jeg gikk løs på denne. Det viste seg fort at slike store diedere er noe tull, man prøver først å gå inn i denne for å få satt en hex, for så å oppdage at man sitter bom fast. Etter muntre tilrop fra min taukamerat, sparket jeg ifra. Resultat: -Jeg fikk testet at hexen min tålte et fall. Strategien ble lagt om, og jeg fortsatte opp på utsiden av diederet, med håp om at hexen kunne tåle ett lengre fall også. Neste taulengde gikk uten problemer opp et nytt dieder og over ett sva, før standplass ble nådd.

Etter diverse kommunikasjonsproblemer, grunnet mye støy fra rennede vann (!), kom Monika etter. Jeg la så i vei på tredje taulenge, for så å oppdage at jeg ikke torde å gå ut 10 -15 meter tau på svaet. Det at ruta der var grad 3 (-), og jeg burde normalt greie det spilte ingen rolle. Jeg rygget ned, og forsøkte på den andre siden av bekken. Etter å ha satt inn noen sikringer, så oppdaget jeg Leif. Han kunne da fortelle at han hadde gått opp der jeg også hadde forsøkt, uten problemer. Etter en prat (og litt overtalelse), så fikk jeg Leif til å komme med et topptau som Monika og jeg kunne bruke. Etter dette sva paritet så gikk resten av taulengden i bekken (*Vannveien* ?), og her var det grad

2. Nista ble så spist før vi returnerte over sva og bratt krattskog. Resten av ettermiddagen ble benyttet på den tørre fine Mjelhahammeren.

3. Dag, Gravrammer.

Dagens aktivitet ble Gravrammer, en klipperute av grad 5+ ved siden av Jugoslavruta på Hornaksla. Dette skulle være den store turen som vi kunne skrive hjem om (sett i Lars øyne). Men etter første taulengde viste det seg at selv tursjefen måtte gi tapt for den våte mosen. Vi sto da i en mosekledd kamin av grad 5. Etter litt diskusjon, så returnerte vi, det er tross-alt mulig (!).

Resten av denne dagen gikk med på å gå *Ingrid Espelid* på ny. Selvfølelsen måtte jo bygges opp igjen!!

Etter fine dager i Romsdalen, så vil jeg på det sterkeste anbefale dette som et fint turmål. Klippeklatring -og svaruter over flere taulengder på Hornaksla, klippeklatring på Mjelhahammeren, buldring på Mjelva-stenen og fjellturer med klatring på Vengetind, Romsdalshorn, Trolltindene (!) osv...

BBA

Nybegynnerkurs

I pinsehelga ble det avholdt nybegynnerkurs i K3-regi. 2 dager på Kolsås, og én på Vardåsen var nok til at klubben har fått 6 nye ivrige medlemmer, og disse med en aldersspredning fra ca. 25 til 47 år. (Merk deg det, Ivar). Kursleder var Arild Arnesen, og med seg hadde han sine to gode hjelpere, Johan Holtan & Lars Hagen. Etter to dager på Kolsås var fingre og armer ømme og stive, og de fleste hadde vel svettet ut endel kilogram (?).

Trass i tilstanden haglet det vitser og muntre tilrop og kommentarer hele tiden, og sammen med solfaktor 12, masse saft og kaffe, ble det en meget trivelig helg.

Agendaen lørdag:

- Presentasjonsrunde på Gårdsplassen i "Øvre Sydstup".
- Klatreutstyret/faremomenter/bevegelsesteknikk.
- Klatring på svaene, sikring av 2'er, topptauing.

Agendaen søndag:

- "Østveggen" inntas.
- Gjennomgang av taulagsrutiner.
- 2 og 3 taulengders klatring, psykologi og svetting.
- Rappelling.

Agendaen mandag:

- Vi inntar Vardåsens "Midtre Sva".
- Etablering av standplass.
- Klatring på led, 2 taulengder.
- Klatring på topptau.

LHA

Kamerat- redningskurs

Det første offisielle kurs i kameratredningsteknikk ved Aak Fjellsportsenter ble avholdt 13. & 14. mai i år, og K3 var tungt * representert ved Bjørnar Bø og undertegnede.

Navnet Aak har historisk sus over seg: I over 100 år har stedet vært et senter for "fjelling" eller "mountaineering" som det heter på engelsk, og i en periode har det fungert som aldershjem, før det for ca. 10 år siden ble tatt i bruk av klåtrere. Aak holder

nybegynnerkurs og viderekommendekurs i klatring, samt at de har spesialisert seg i "Tilkomsteknikk" i Norsjøen. Vinterstid holder de kurs i vinterklatring og telemarkkjøring, og ellers tilbyr de "opplevelsespakker".**

Vel, tilbake til kurset!

Det ble gjennomgått følgende emner:

- Klemknutegang på faste tau
- Viktige knuter
- Rappellering med skadet person
- Taljesystemer
- Heising av skadet person
- Praktisk innredning av standplasser
- Sikkerhetstenking
- Den organiserte redningstjenesten.

Etter frokost lørdag morgen og én times "bli-kjent-prat" reiste vi avgårde. Grunnet mye snø i fjella omkring med påfølgende rasfare, var Mjølvaammeren det beste alternativet. Der gikk det med en god dag til å gjennomgå alle punktene i agendaen, samt å øve. Selv om Østlandet badet i regn, snø og kulde, kunne vi nyte maksimale forhold. Dette bidro vesentlig til økt kursglede!

Sosialt:

Etter middagen (Deilig helstekt laks m/tilbehør) og kaffen, var det klart for én times briefing angående søndagens gjøremål. Vi tenkte oss en traversering i bratt lende, der 1'er faller, og skader seg og må taes hånd om. HVA GJØR VI NÅ?

Det hele løstes verbalt og grafisk, ved hjelp av de på forhånd vagt innøvde metoder.

"No' byne' Grand Prix!!!!!"

"Grand Prix?? Og hva så??"

Televisjonen forble avslått, og ølkorkene ble avjkket. Humøret steg, og stemningen ble tett og fin: Historiene og løgnene lot ikke vente på seg!

Sent på kveld viste Anne Grete Nebell oss hvordan man drikker sitt øl når glasset står på panna (bruk av henda er ulovlig). Etterhvert måtte Bjørnar også prøve, og begge to anbefales medlemskap i "Forening for

Slangemennesker" (Eller var det "Slanke mennesker"?)

Med tanke på neste dag (som alt var godt i gang), fant vi fort ut at søvn var et elementært behov, og vi sklei til sengs.

Søndagen startet like vakkert som lørdagen, om ikke vakrere! Etter frokost var vi raskt på plass under Norafjell, nær Trollveggen. Vi delte oss i 2 taulag og klatret 2 taulengder opp til et platå like under en 10 meter høy knaus. Her fortærte vi niste, vann, kaffe etc. Medinstruktør Terje forklarte Kristian og meg hvor vi skulle lage standplass, klatre, "falle" osv. Kristian og jeg gikk verbalt igjennom det planlagte hendelsesforløp, og hadde metoder og rekkefølge nokså klart for oss. Instruktør Halvor tok seg av det andre laget, og det har blitt meg fortalt at framgangsmåtene fram til dette punkt var like for begge gruppene.

Nå var det bare for meg å lede et stykke, legge 2 svært gode kiler og "falle". "Ulykken" var igjen et faktum!

Kristian reddet meg iløpet av ca. en time, og jeg sier til alle dere lesere: Om du har aldri så god polstring på selen din, er det likevel en selsom og smertefull opplevelse å henge i den en time! Jeg var meget glad for å sette beina på fast grunn igjen.

Det var nå min tur å sikre, og fra det punkt Kristian "falt" opplevde jeg hvor utrolig stressa og masete en kan bli i en slik situasjon. Kanskje skyltes det prestasjonsangst, for jeg mente jo at jeg husket alle de viktige tingene, og rekkefølgen de ble gjort i. Da jeg oppdaget at det ikke lengre var tilfelle, ble alt så meget verre, (For å bruke et **nesten** kjent uttrykk.) Med mye verbal hjelp fra Terje kom jeg til slutt i mål.

Tida går utrolig fort når man er opptatt med spennende oppgaver, og vi måtte avbryte litt før planlagt, for å ta til på returen til Aak. Der ventet ny middag og dusj osv.

Kl. 1930 la Bjørnar og jeg i veg nedover mot Kongsberg, og vi var fremme 0140 mandag morgen. Noen timer søvn, ny arbeidsdag, tilbake til "normal" rytme. Ting faller på plass i hukommelsen: Jeg løser en ny tenkt situasjon vha indre bilder og tankekraft, og jeg når et tidlig stadium av Tilfredshet og Sikkerhet.

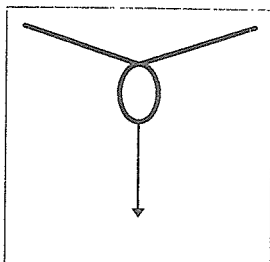
*: Dette skapte noe uro i redaksjonen.

** : Der kom reklamen!

LHA

Leseroppgave

Grunnet den manglende viten omkring mekanikken angående topptaufester, forankringer etc, er det på høy tid at eder drillles i dette. Tenk dere et slikt anker!

Vinkelen mellom slyngene er 150°. Bruddstyrken pr. slynge er 25kN (2548kg.)

Spørsmålet er:

HVOR STORT FANGGRYKK

KAN DENNE

FORANKRINGEN TA ?

Du kan gjerne regne uelastisk for enkelhets skyld, (det viser iallefall at du kanskje forstår dette) eller du kan regne elastisk. (Med diffrensiallingninger)

Korrekt løsning premieres, og svaret må være hos redaksjonen innen 20. august.

Løsningsforslag presenteres senere.

Kos deg!

LHA

Høstens eventyr i Hurrungane

K3 inviterer alle sine medlemmer til å være med på klatresamling ved Tindeklubhytta i Skagadalen (Jotunheimen), hvor vi ligger i telt. Her planlegges det topptur på Store Skagastølstinden, 'Storen', med muligheter for diverse ryggtraverser også.

Som alle 'sofaklatrere' (les: en som liker å lese klatrehistorier) kjenner til, så beveger vi oss her på historisk grunn. 'Storen' ble første gang besteget i 1876 av W. Slingsby, som klatret alene opp på toppen fra Mohns skar, via Slingsbybreen (oppsprukket bre og klatring av grad 2-3, obs: breutstyr). Vi tar sikte på å gå normalveien opp via Heftys renne (grad 4), Vigdals sva (grad 3+) eller Tandbergs renne (grad 3+), alle tre er av en lengde på ca 5 taulengder hvorav en eller to taulengder av grad 2. Ellers for de som er 'tøffe' så kan den klassiske sydveggen fra Slingsbybreen gåes, denne er på 8-9 taulengder (350 m) og av graden 5 - på det vanskeligste.

Praktiske fakta:

Tid: 4-6 august 1995 (i helga).

Utstyr: Personlig klatreutstyr, tau, sikringsmidler, **HJELM**, fjellstøvler, telt, sovepose, mat og godt humør.

K3 utstyr: Ta kontakt med turleder hvis du ikke har hjelm, klubben har 2 stk (obs: først til møllaetc,etc...).

Turleder: Lars Hagen .

Tlf 32-72 46 21 (privat),

32 72 98 64 (jobb).

Påmelding: Til turleder.

Kjøring , telt og kokeutstyr samordnes !!!!

BBA

Singel & Stein

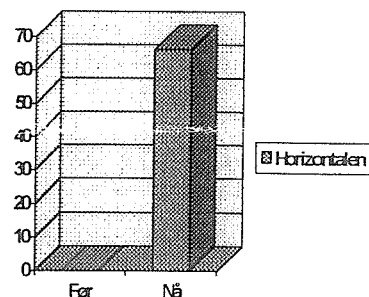
Leserens egen spalte....

Nok ett klatreblad

Horizontaloiden! Hvorfor må slikt et fantastisk blad komme ut nå!! Måkan til dårlig planlegging. Kveld etter kveld sitter jeg oppslukt med bladet - kvelder jeg heller burde klatre. Hvordan skal det gå med ungdommen som får dette bladet i sine grønne kasser?? Ser av opplagstallene at ingen blad øker mer enn hva Horizontaloiden gjør - kurvene peker rett til topps

Vennlig hilsen - Gunnar Bratt

red: Innlegget er noe forkortet - og redigert for å passe inn i Horizontaloiden redaksjonelle linje. Må samtidig stolt ta opp tråden om opplagstallet og viser stolt en oversikt over utviklingen.

Kjære redaktører!

Først må jeg få takke på vegne av meg selv, for at dere har begynt å gi ut avis. Jeg begynner skrytet her og nå: KJEMPEDEILIG AVIS, ALTSÅ! Det er noe jeg ønsker at redaktørene kunne forklare meg: "LATRINENENSTELLUNG MIT VORLAGE!" Hva betyr det i forbindelse med traversering under overheng?

Med hilsen Veronika Tau.

EN TOPPTUR

Start,
høyere,
enda høyere,
oppe.
Ned,
lengre ned,
nede.

Diktet av Carmen Rupp

Kontakten

Kontaktannonser**Sherpa søkes**

Gift kvinne, 28 år, 70 kg, søker maskulin sherpa til tunge løft.

Dine egenskaper

-Maskulin

-Ordknapp

-Utholdende

-Sykdomsfri.

Mine egenskaper: -Få!

Jeg bærer bagasjen selv, hvis du bærer meg!

Bill. mrk. "Sommeren sammen!"

Svar sendes redaksjonen, og vil bli videresendt